

INTEGRACJA SPOŁECZEŃSTWA

MIGRACJA I INTEGRACJA

Integracja to proces scalający coraz silniej zróżnicowane społeczeństwa, w różny sposób wspierany przez kraj przyjmujący.

Różni ludzie i grupy społeczne tworzą więzi, które budują poczucie jedności społecznej.

Rezultat: różne grupy społeczne w równym stopniu uczestniczą w takich obszarach życia jak rynek pracy, życie polityczne i społeczne czy kultura.

Integracja to spontaniczny, toczący się każdego dnia proces, w ramach którego ludzie o różnym pochodzeniu nawiązują kontakty w pracy czy w szkole. Aby razem żyć, muszą znaleźć wspólny język.

Integrację wspierają różne polityki integracyjne.

Integracja jest ściśle związana z relacjami władzy. „Czy ja mam nauczyć się Twojego języka, czy Ty mojego?”

CZYM JEST INTEGRACJA I ADAPTACJA?

Szybka adaptacja do społeczeństwa jest warunkiem udanej integracji: dana osoba musi zrozumieć zasady i tradycje społeczeństwa przyjmującego oraz nauczyć się podstaw języka.

Integracja z nowym społeczeństwem wymaga dużo czasu i wielkiego wysiłku, zarówno od społeczności przyjmującej, jak i od migranta.

Mobilni migranci nie zamierzają pozostać na długo w kraju przeznaczenia, więc są mniej zainteresowani integracją.

To oznacza, że chociaż wszyscy migranci powinni się integrować, oni tego nie robią.

RÓŻNE PODEJŚCIA DO INTEGRACJI

ASYMILACJA

Stopienie się ludzi o różnym pochodzeniu i kulturze, którzy przyjmują wspólny język, kulturę i wartości.

Problem: imigranci mogą bronić się przed asymilacją i jeszcze mocniej trzymać się swojej tożsamości.

WIELOKULTUROWOŚĆ

Każdy ma prawo być sobą: używać własnego języka, żyć według swojej kultury, ubierać się i eksponować symbole religijne według swoich zwyczajów.

Problem: jeśli każdy mówi w swoim języku i kultywuje swoją kulturę, zabraknie wspólnej podstawy i społeczeństwo pozostanie podzielone.

W latach 70. XX wieku imigrantów do krajów skandynawskich umieszczano w jednej dzielnicy, gdzie tworzyli własne społeczności i nie przeszkadzali lokalnym mieszkańcom. Doprowadziło to do nierówności ekonomicznych i konfliktów kulturowych.

MIEDZYKULTUROWOŚĆ

Umożliwia imigrantom i lokalnym mieszkańcom wzajemne kontakty, czy to w szkole, czasie wolnym czy w wielokulturowym środowisku pracy.

W Kopenhadze jest realizowany projekt budowy nowych obiektów użyteczności publicznej (bibliotek, obiektów sportowych) w dawnych dzielnicach imigranckich. Powstają tanie mieszkania dla osób różnego pochodzenia.

NEOASYMILACJA

Wspólny język i kultura obywatelska są konieczne dla pogłębienia kontaktów i wyeliminowania nierówności. Kultury obywatelskiej nie należy rozwijać jednostronnie ani narzucać w formie państwowego programu.

Główna zasada: powinni istnieć ustalone prawa, których wszyscy przestrzegają. Poza tym każdy ma prawo żyć tak, jak chce. Przykłady: wspólny język do załatwiania codziennych spraw, wszyscy ludzie powinni przestrzegać porządku konstytucyjnego danego kraju.